

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru
za dobrovolný příspěvek

**„Hle, činím všechno nové“
Zj 21:5**

Úvodník ...

... , a tak nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst. Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu.“ 1 Kor 3;7-8

Naše církvev tomto roce oslaví 100 let od svého založení. Náš sbor v příštím roce 70 let od svého osamostatnění, to jsou pěkně zakulacená čísla. Při takových výročích se zpravidla také vzpomíná na ty, kteří v církvi nebo ve sboru pracovali, modlili se a s Boží pomocí buď sázeli, nebo zaléváli, občas z Boží milosti i sklízeli nějaké ty plody dlouholeté práce.

V letošním roce například vzpomeneme 90 let od narození br. Bronislava Kielara, který v našem sboru působil asi nejdéle už od r. 1971. Jenže čas běží, také v našem sboru se vystřídal od jeho založení několik služebníků. Byli to br. f. Jaromír Kryštůfek, br. f. Tomáš Holeček, vikář Jan Hroch, sestra f. Jarmila Strádalová, po jejím odchodu administroval asi rok sbor br. f. Jaroslav Košťál z Opavy. Potom už přichází již zmíněný br. diakon Bronislav Kielar, po něm nějakou dobu tehdy ještě vikář Jan Lukáš, potom Milan Moletz, po jeho odchodu pak vypomáhá Jan Nohavica až z Olomouce, pak Petr Maláč ze Šumperka, Pavel Janošík během svého vikariátu, Otakar Mikoláš a po něm pak od r. 2003 já.

Ani se mi nechce věřit, že už tomu bude letos v létě 15 let. Uteklo to jako voda. Každý z těchto Božích služebníků nějakým způsobem přispěl k budování tohoto sboru. Je to přirozený proces, jeden navazuje na práci druhého. Vzpomínám si ještě na pěkné rozhovory s br. Bronislavem ještě na staré faře, když jsme se probírali farní kartotékou a on mi vyprávěl o lidech v

tomto sboru. Tehdy jsem si uvědomil, jak to tu měl rád. Pomohl mi otevřít srdce pro duchovní službu v tomto sboru a tomto městě. Nějakou dobu jsme ještě spolupracovali. Pak si ho Pán Bůh vzal k sobě a já jsem ho mohl na jeho poslední cestě vyprovázet.

Milí bratři a sestry vím, že tímto úvodníkem některé asi trochu zarmoutím, vypadá to totiž, že si nás Pán Bůh povolává do služby na dalším sboru v naší církvi. Bude to Roudnice nad Labem a to od září tohoto roku. Je to velmi podobná situace jako tehdy, když jsem přišel k vám. Také tam br. farář odchází do důchodu a sbor nedočkavě vyhlíží někoho, kdo by převzal jeho úkoly. Je to v Ústeckém seniorátu, který na tom byl již nějakou dobu dost špatně, co se týká nedostatku kazatelů. Už nějakou dobu asi půl roku o tom jednáme s naším staršovstvem, kterému jsem sdělil, že již nebudu po skončení mého volebního období po třetí kandidovat do služby v našem sboru. Prosím nehleďte v tom nic špatného. I mě se nebude odcházet lehce, vždyť jsme mezi vámi strávili jedny z nejlepších let i jako rodina. Naše dvě děti tady dokončily studia až do maturity, píšu trochu z předstihem, Karolínka bude maturovat teprve na jaře. Máme zde mnoho mnoho přátel a moc dobře se nám s vámi žilo a pracovalo.

Věřím, že se s vámi budeme moci rozloučit v bratrsko-sesterském ovzduší. Víím, že je zde také mnoho práce, na kterou bude třeba navázat, ale věřte, že se snažíme společně se staršovstvem najít co nejrychleji mého nástupce. Jsem rád, že se mnohé věci mohly s vaší hojnou pomocí podařit, zejména mám radost z nových prostor zrekonstruované nové fary, kterou budete moci s radostí využívat a která už teď požehnaně slouží. Nicméně by to

nebylo možné, kdyby nebylo dost ochotných rukou. A to je právě to: „Kdo sází a zalévá, patří k sobě“.

Milí bratři a sestry s velkou vděčností v srdci chci povědět s apoštolem Pavlem, že jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste to Boží pole – Boží stavba. Podle milosti Boží, která mi byla dána, jsem na něm snad položil jakési základy pro další práci a druhý, tzn. Ten, kdo přijde po mně, na nich bude moci s vaší pomocí a Božím požehnáním stavět. Jen na jedno vás chci stejně jako Ap. Pavel upozornit: „Každý ať dává pozor, jak na něm staví. Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.“ Víte, ono se to brzy pozná na jakém základě, kdo staví. Toho je třeba si být vědomi nejen při výběru nového kazatele ale i při další spolupráci s ním. Společně budete pokračovat

v práci na Božím díle a on bude velmi potřebovat vaši otevřenost a vstřícnost, přímluvné modlitby a praktickou pomoc. Toho jsem si u vás já i naše rodina vždy velmi cenili.

Prosím pokračujte v tom i nadále. Prosím modlete se už teď za vašeho nového pastýře! Je to vlastně krásné, do nového období vstupuje také i tento časopis s novou tváří a novými lidmi v redakční radě. Prosím modlete se i za ně. Do konce srpna ještě budeme moci spolupracovat společně, budeme moc vděční za každou pomoc. Prosíme, zachovejte tomuto časopisu svou přízeň, nejen jako čtenáři ale mnozí i jako tým, který si bude moci Pán Bůh používat pro práci v našem sboru i v tomto krásném městě.

Vděčně váš stále ještě pastýř Radovan Rosický

Srdečně zveme k velikonočním bohoslužbám

25. 3.

- Květná neděle - bohoslužby na faře v 9. 45 (začíná letní čas !)

30. 3.

- Velký pátek

společná ekumenická křížová cesta, v 9.00 se vychází od kostela sv. Martina

- Velkopáteční bohoslužba v 17.00

se zpěvem evangelického pěveckého sboru na faře

1. 4.

- Velikonoční neděle - slavnostní bohoslužba se křtem a večeří Páně v 9. 45, zpěvem poslouží ev. pěvecký sbor v evangelickém kostele.

Co je to křest a kolik vlastně máme svátostí?

... Při křtu vyznáváme, že jsme byli zachráněni před smrtí vzkříšením Ježíše Krista. Křest vyžaduje samozřejmě daleko více než pouhé obmytí tělesné špíny. Vyjadřuje skutečnost, že se obracíme k Bohu s prosbou, aby očistil naše svědomí od hříchu. Nyní je onen Kristus v nebi po Boží pravici a andělé i všechny nebeské síly se před ním sklánějí a poslouchají ho. (Slovo na cestu 1 Pt 3; 21- 22)

Blíží se Velikonoce a v našem sboru se připravují ke křtu dva lidé. Vždycky mám velkou radost, když se někdo rozhodne potvrdit svou osobní víru přijetím této svátosti. Naše církev má pouze dvě svátosti, křest a Večeři Páně. Naši bratři v Kristu v katolické církvi jich mají rovnou sedm: Křest – ten si navzájem uznáváme, Eucharistii (Večeři Páně) – zde stále hledáme shodu, Biřmování – udělení daru Ducha svatého – se udílí na prahu dospělosti, u nás se modlíme za plnost darů Ducha při křtu v dospělosti nebo při konfirmaci, Svátost smíření – tzv. „ušní“ osobní zpověď – se u nás praktikuje před Večeří Páně, o osobní je ale možné také požádat kazatele, Pomazání nemocných – často si mnozí myslí, že jde pouze o tzv. „poslední pomazání na smrtelném loži“, praktikuje se však i u nás formou modlitby starších sboru (presbyterů), když je někdo nemocen, anebo požádá o modlitbu s pomazáním olejem (Jk 5; 13 - 16) např. před operací anebo mu ji nabídneme sami, když vidíme tuto potřebu, Svátost svěcení (třístupňové – jáhenské, kněžské a biskupské) – u nás má formu tzv. „ordinace ke službě slovem a svátostmi“ a uděluje se presbyterům (laickým výpomocným kazatelům, jáhnům a farářům), Svátost manželství – tu si v katolické církvi udělují za přítomnosti kněze snoubenci – slibují si věrnost a nerozlučitelnost ve své lásce a ochotě sdílet společný život. U nás se také uzavírá církevní sňatek s požehnáním, nepokládáme jej ale za svátost.

Českobratrská církev evangelická pokládá za svátosti pouze křest a Večeři Páně, pouze tyto byly ustanoveny samotným Kristem a máme to doloženo v Písmu (Bibli). Zmínku o ustanovení křtu nalezneme v Mt 28; 19 – 20: - Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ O Večeři Páně se dočteme v 1 Kor 11; 20 – 29 nebo Mt 26; 26 – 29.

Křest ustanovil sám Ježíš, a to 40 dní po svém vzkříšení (Mt 28; 19 – 20). Nejstarší formou byl křest dospělých, nejčastěji u nějaké vodní plochy – jezera, řeky apod. Tato forma vychází z řeckého slova, kterým je křest označován „baptizo“ – ponoření, namočení, umytí – Řím 6; 3 – 5; Kol 2; 11 – 12. Postupně však církev začala křtít také politím a pokropením. Osobně mám za to, že množství vody a forma nejsou rozhodujícími faktory při křtu. Při Večeři Páně se také neurčuje, kolik chleba a vína se má sníst a vypít, spíše se setkáváme s upozorněním, kterým apoštol Pavel připomíná, aby se dodržovala jakási střídmost. 1Kor 11;34a : „Kdo má hlad, ať se nají doma, abyste se neshromažďovali k odsouzení.“ Voda, chléb či víno jsou pouze tzv. „materie“, neboli „živly“, skrze které přijímáme duchovní skutečnosti (odpuštění hříchů, ujištění o Boží lásce, požehnání).

Rozhodující je u nich hlavně postoj srdce a upřímná touha vstoupit do nového života s Kristem a přijmout jeho odpuštění skrze jeho oběť na kříži. Podstatnou součástí křtu je osobní vyznání víry. Naše církev uděluje rodičům svobodu k tomu, aby se mohli rozhodnout pro křest dětí v dětském, nebo až pozdějším věku. Tato možnost však někdy vede k odložení křtu, což v současném hektickém způsobu života někdy vede až k

opomíjení této Ježíšovy výzvy, kterou žádá po každém věřícím člověku. Neměli bychom s ním tedy příliš váhat. „Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího“ - upozorňuje P. Ježíš Nikodéma (Jan 3; 3 – 7). Tato slova však v historii spolu s tradičním a „lidovým“ chápáním křtu vedly ke dvěma extrémům. Dobře to vysvětlovala naše stará evangelická agenda: „Samotný křest z nás ještě křesťana nečiní“. Jedním extrémem bylo odkládání křtu na co nejzazší dobu, (stávalo se, že se křtilo až na smrtelné posteli - ani to ale nezaručuje jeho plné pochopení) a druhým extrémem zase křest nemluvnat těsně po narození (ze strachu a z pověry, neboť zejména v starších dobách byla vysoká novorozenecká úmrtnost). Jde o hluboké nepochopení Božího charakteru! Nemáme Boha, který by trestal děti nebo dospělé za to, že se nestihli dát pokřtít. To platí i o člověku, který uvěřil v Krista a nestihl se dát pokřtít, protože se mu například stala smrtelná autonehoda.

Na co je zapotřebí klást důraz, je osobní pochopení významu křtu. Křest je vlastně jakýmsi podpisem na smlouvě s Bohem a veřejným vyznáním naší osobní víry v Krista, v jeho zástupnou oběť za hříchy lidstva a jeho vzkříšení. Ve křtu se ztotožňujeme s Ježíšem (smrt, pohřeb, vzkříšení). Proto je důležité, aby děti, které byly pokřtěny jako nemluvnata, vedli jejich rodiče k osobnímu vztahu s Bohem. Oni za ně slibovali, proto je také hlavně oni, a také jejich kmotři, mají upřímně a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí vést k osobnímu následování a odevzdání života Pánu Ježíši Kristu. Z reálného života však víme, že děti často vyrůstají v prostředí, kde často jeden nebo i oba rodiče (pokud děti nějaké mají) víru moc neprožívají, proto je vždy okamžik osobního rozhodnutí pro víru a pro křest veliký Boží dar

a zázrak, za který máme být Pánu Bohu vděční.

Konfirmace (osobní přiznání k dětskému křtu a příprava ke vstupu do sboru a k Večeři Páně) v tom nemusí vždycky stačit. I z osobní praxe vím, že je vysoká pravděpodobnost, že děti, jejichž rodiče praktikují osobní víru a pravidelně je vidáme v církvi, po konfirmaci zůstanou ve sboru, ti ostatní velmi často po konfirmaci mizí.

Při křtu se zříkáme svého starého, hříšného a často sobeckého způsobu života a zavazujeme se k novému životu - k následování Krista. K tomu, aby takové rozhodnutí mohl člověk upřímně udělat a nehrál jen divadlo před svým příbuzenstvem nebo rodiči či prarodiči, kteří si to moc přejí, je zapotřebí, aby se každý osobně setkal s Ježíšem. Říkáme tomu osobní obrácení, nebo znovuzrození. Jde o to se v důvěře spolehnout na Boží lásku, vírou přijmout odpuštění svých vin a přijmout Ježíše Krista do svého života. Každý to prožije osobně a trochu jiným způsobem. Proto je každé takové osobní svědectví víry velice cenné. S jedním takovým se v tomto časopise setkáte v rozhovoru s Jirkou Plevou.

Milý čtenáři tohoto článku, přeji ti ze srdce, abys - pokud jsi ještě toto rozhodnutí neudělal, začal o těchto věcech přemýšlet a hledat. Každému, kdo osobně hledá, se Pán Bůh dá osobně poznat. A pokud už jsi toto rozhodnutí udělal, neváhej se nechat pokřtít (Sk 8;32 -39).

**pro DP R.Rosický*

Slavnostní křest Jiřího Plevy

První březnovou neděli 4. 3. 2018 jsme se po delším zimním období opět sešli v našem kostele a byla to pro nás velká radost. Mohli jsme totiž prožít dvě svátosti najednou. Nejprve jsme byli svědky křtu našeho sborového dirigenta Jiřího Plevy. V závěru jsme pak společně s Jiřím a jeho manželkou Milenou společně slavili Večeři Páně.

Při bohoslužbách zaspívali i jeho přátelé, kteří ho přijeli povzbudit, a také náš pěvecký sbor. Kázání bylo zaměřeno na křest žalárníka z města Filipis a zázračné vysvobození apoštolů Pavla a Silase (Sk 16;16-49), zejména 31. verš: „Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě.“ Zdá se, že v Jirkově rodině se to začíná naplňovat. Máme z toho velikou radost. Jirka se také stal členem našeho evangelického sboru v Krnově. Máme radost z jeho obdarování (hudebního a dirigentského), kterým v našem sboru radostně slouží.

Milý Jiří,

přejeme ti, i celé tvé krásné rodince hojnost Božího požehnání. Jsme rádi, že ses připojil k našemu společenství, a přejeme ti, abys u nás i se svou rodinkou našel duchovní zázemí a domov.

*R.R.

KŘTEM JSEM POTVRDIL NOVÝ ŽIVOT S KRISTEM

Rozhovor s Jirkou Plevou

Jiřího Plevu, sympatického čtyřiatřicetiletého státního zástupce z Bruntálu, který na počátku března přijal v našem sboru křest a stal se členem našeho sboru, už nemusím moc představovat. Někteří z nás se s ním setkáváme pravidelně na zkouškách pěveckého sboru. Jak se stalo, že se mezi námi on a jeho rodinka začali objevovat, a co pro něj znamená náš sbor, nám prozradí tento krátký rozhovor.

Jiří a Milena Plevovi bydlí v Bruntále. Znájí se už 18 let, z toho 14 let jsou manželé. Pán Bůh jim daroval tři syny - Matěje, Vojtu a Radima.

1. Jiří, Ty ani Milena nepocházíte z Bruntálu. Jak jste se tam tedy ocitli?

Oba pocházíme z Prostějova. Dostal jsem v Bruntále pracovní nabídku, kterou jsem přijal. Jsem státním zástupcem a manželka je zdravotní sestrou na JIP v nemocnici v Bruntále, momentálně je na mateřské dovolené s naším nejmladším synem Radimem.

2. V Bruntále jsou mnohé církve, které jste také navštívili, a přesto jste začali navštěvovat náš krnovský sbor, což nás moc těší. Co Vás sem přivedlo a jak se Vám u nás ve sboru líbí?

Milča pochází z věřící farářské rodiny, je sestrou Ireny Markové (manželky Daniela Marka). Já jsem byl až donedávna nevěřící, ale vždy jsem bohoslužby s rodinou navštěvoval. Zkoušeli jsme navštívit několik společenství, ale až tady v krnovském sboru ČCE se nám opravdu zalíbilo. Milča je členkou prostějovského sboru

Církve Československé husitské, do toho bruntálského ale nikdy nepřestoupila, nějak jsme tam nenašli spřízněné duše.

3. Co Tě Jirko nejvíce v našem sboru oslovilo?

Nejvíce muzika, chvály! Mám velmi rád hudbu a sborový zpěv, hraji na kytaru, trumpetu, bendžo a ukulele. Stal jsem se dirigentem vašeho pěveckého sboru. Spolupráce s vaším sborem je výborná, vládne tam úžasná pracovní morálka a oddanost. Dokáže mě nabudit a dodat energii. Cítíme se tady velmi dobře. Také jsme rádi, že můžou u vás naše děti navštěvovat nedělní školu.

4. Nedávno jsi přijal pána Ježíše do svého srdce a nechal ses pokřtít. Co se ve tvém životě stalo, že ses odevzdal Ježíši, a chceš ho následovat?

V loňském roce jsme si koupili dům. Při stěhování nastaly problémy s prodávajícím. Cítil jsem beznaděj, neviděl jsem východisko. Nemohl jsem najít správné řešení. Pak jsme byli na bohoslužbách u vás v Krnově. Oslovilo mě kázání z Lukáše 19té kapitoly o celníku Zachaeovi. Bylo to přesně do naší situace, mnohé jsem si tehdy uvědomil. Bůh ke mně promluvil a já ho zatoužil více poznat. Křtem jsem chtěl stvrdit nový život s Kristem. Proto jsem také začal navštěvovat Kurz objevování křesťanství, který mě velice duchovně obohatil, díky kurzu jsem dostal spoustu odpovědí na mé otázky ve víře, a také jsem tam poznal nové tváře.

Za celou redakci ti, Jirko moc děkujeme za rozhovor a přejeme tobě i tvé rodince, ať se vám v našem sboru líbí a hodně zdaru na nové cestě za Kristem. :) *Rozhovor připravila Dajka Balová

Superhrdinové

Již po několikáté se konala víkendová akce dorostu a mládeže na faře v Třemešné.

Tentokrát proběhla ve dnech 2. a 3. února. Letošní téma bylo - superhrdinové. S dětmi jsme společně objevovali různé hrdiny a snažili se přijít na to, kdo je největší hrdina ze všech. Povídalo se o hrdinech z komiksových časopisů, o jejich schopnostech, životě apod. V další části přišli na řadu bibličtí hrdinové. Zamýšleli

jsme se nad příběhy o Davidovi a Goliáši, o Samsonovi nebo o Jozuovi. Vše bylo provázeno hrami na téma hrdinové.

Děti si vyzkoušely, zda zvládnou zachránit lidi z těžkých situací jako Superman, nebo prolézat pavučinou jako Spiderman, či dopadnout co nejrychleji padoucha jako Batman. Vžily se i do role Izraelců a pokoušeli se dobýt Jericho, a nebo si vystřelit z praku na Goliáše. Večer byl zakončen pořádnou večeří ve stylu amerických hrdinů a filmem. Druhý den byl ve znamení toho, že jsme společně přišli na to, že ten opravdu největší hrdina za všech zmíněných je Pán Ježíš.

A proč? Spiderman se chtěl vzdát toho být spidermanem, aby zase mohl být sám sebou. Ježíš se vzdal sám sebe, aby zachránil celý svět. Superman umí létat a má takovou sílu, že uzvedne jakékoliv závaží. Ježíš chodí po vodě i se

vznáší k oblakům. A když promluví, síla Jeho slova utiší i rozbouřené moře. Batman nasedne do batmobilu, když ho lidé volají znamením na obloze.

víkendovka dorostu a mládeže

Ježíš chodí pěšky, a přesto, když je potřeba, je u mě ještě dřív, než stihnu zašeptat Jeho jméno.

Hrdinové dřív nebo později zemrou a jejich úkol skončí. Ježíš slíbil, že s námi bude až do konce světa. Na rozdíl od zmíněných

„hrdinů“ je Ježíš skutečný a chce tu být pro každého, pro mě i pro tebe...

Po tomto programu jsme se rozhodli zkusit napodobit pár zázraků, co činil Pán Ježíš a zjistili

jsme, že to není jen tak a že na Ježíše nemáme ani náhodou. Např. taková přeměna vody ne na víno, ale na vařící vodu byla velmi náročná záležitost nejen fyzicky, ale i časově. Nakonec se to ale všem povedlo.

Celá akce byla myslím vydařená. O naše hladová bříška se staral Radek Loyda. S dětmi vypomáhali jako vedoucí Lidka L. a Štěpán H. O duchovní prográmek se postaral Radek R. V kuchyni také velmi pomáhala Kamča P. Všem vám patří díky. A samozřejmě i všem dětem, které byly celý pobyt velmi hodné. Hlavní dík ovšem patří našemu Pánu – bez něj by to totiž vůbec nešlo.

**Marta Marková*

Evangelické a katolické kmeny v Nové Kaledonii

únorové sborové odpoledne s Janem Mikschikem, vikářem ČCE

(potencionálním kandidátem na faráře v našem sboru)

Krásné pobřeží Nové Kaledonie

Z kraje února proběhlo sborové odpoledne, které se už pomalu stává akcí tradiční. Tentokrát byl jako speciální host pozván Jan Mikschik. Ten je toho času vikářem v orlovském sboru, jehož mentorem je Štěpán Janča, který nás též navštívil v rámci sborového odpoledne v říjnu 2017. Není tajemstvím, že nás oba postupně navštívili také proto, že řešíme další obsazení našeho sboru kazatelem.

Program sborového odpoledne byl velice jednoduchý - po bohoslužbách (které vedl a při kterých kázal Jan Mikschik) jsme mohli usednout ke stolům a spolu si dát dobrý oběd. Při takovém sborovém odpoledni je samozřejmě dostatek času k rozhovorům, spolubytí, k zakousnutí se do buchy nebo loknutí dobrého nápoje.

Po takovéto siestě začal pozvaný host promítat fotky a vyprávět o svém

loňském několikaměsíčním pobytu na ostrově Nová Kaledonie. Tento ostrov leží v Tichém oceánu východně od Austrálie a od ČR je vzdálen 16 000 km. Na ostrově žije 250 000 lidí při hustotě 13 lidí na km čtverečný, žijí tam ve kmenech, které bývají evangelické nebo katolické.

Ty evangelické jsou převážně podél pobřeží, takže Jan Mikschik cestoval a navštěvoval právě tato místa. Díky tomu, že umí francouzsky, dokázal se po této bývalé francouzské kolonii pohybovat a seznamovat se s lidmi bez problémů.

Při prezentaci nám ukázal zajímavá a exotická místa, povídal o zvycích v kmenech a fungování tamní církve. Vyprávěl například o tom, jak ho tam skoro oženili nebo jak jedl netopýra. Bylo to zkrátka fajn. Díky všem, kteří se podíleli na přípravě oběda a občerstvení.

**Jiří M. ml.*

Jan Mikschik povídá o své cestě.

Každoroční „malý“ zázrak

aneb Jak se dělá dětská vánoční slavnost

Prostřední uličkou zaplněného kostela prochází řada andílků. Strídají je různé biblické postavy a děje z různých časů, zvířátka, bosá bílá paní Smrt, římská vojska, královna, Marie a Josef s děťátkem. Odehrává se představení - většinou podle Ludíka Rejchrtů. Děti zpívají, recitují, scénky se prolínají až ke zvěstování o narození Ježíše Krista. Mají však diváci představu o tom, jak probíhá příprava na takové vystoupení?

Nejprve je zapotřebí vybrat téma, divadelní hru. Následuje rozepsání písní a textů, rozdělení rolí, tak aby se zapojilo co nejvíce dětí. Dobrovolníci nahrají hudbu, připraví kulisy a rekvizity. Nácvič písniček probíhá v

nedělkách, texty se děti učí doma. Kostýmy ušijí maminky nebo ochotné sestry. Starším dětem a mládežníkům je ponechána pro výrobu oblečení vlastní fantazie. Dalším úkolem je najít ochotné spolupracovníky na pouštění hudby, hlídání nástupů, nápovědu, přivádění malých dětí, udržení pozornosti. Představení je i časově náročné, trvá 35 až 40 minut. Na program se podílí děti a mládež různého věku a z různých sborů, nejčastěji našim pomáhají mladí z Křesťanského společenství.

Pak přichází generální zkuška. Vše stmelit do jednoho celku. Děti se vrtí, hemží a pobíhají, některé zapomněly texty. Pro nezasvěceného diváka takový mírný chaos. Členové organizačního tý-

mu vedení Věrkou Markovou vše odevzdají Pánu Bohu a v neděli před Štědrým dnem přichází "malý zázrak". Děti zpívají, recitují, vše navazuje. Vánoční příběh se otevírá a diváci vděčně tleskají.

*M.Š. a M.Č.

Co nového na faře

(našli jsme vchod do „Jantarové komnaty“)

Na faře se opět rozléhají údery kladiva, skoro každé ráno zazvoní úderem deváté u dveří Radek Loyda a zanedlouho po něm Jirka Fojtík. Občas se setkají i s několika překvapenými maminkami, které přicházejí se svými dětmi do své oblíbené farní herničky (vždycky v úterý a ve středu dopoledne). Radek se převleče do pracovního, zapne provizorní osvětlení, nasadí rukavice a roušku a zanedlouho už pokračuje ve své práci. Brzy nato přijede náš „sborový elektrikář“ Jirka, který přiveze materiál, rozdělí úkoly a připraví a udělá, co je třeba. Kolem poledne se pak objeví náš „sborový zedník“, kurátor a výpomocný kazatel v jedné osobě Jirka Marek st. a přiveze cihly, suchou maltovou směs a zednické nářadí. Bude pokračovat ve vyzdívání sklepní niky.

Co se to vlastně děje? V podstatě pokračuje rekonstrukce fary tentokrát v suterénu, kde se ve sklepních prostorách obnovuje elektrické vedení, vysekávají se drážky pro kabely, zásuvky, vypínače a vedení k novému osvětlení. Pokračuje se podle předem připraveného plánu rozvodu elektřiny, který nakreslil br. Bedřich Marek. Občas je třeba důkladně větrat, to když prašnost přesáhne hranice „emisních limitů“ a stará omítka usedá na všechno kolem.

Občas je i docela veselo, třeba když se při vrtání otvoru pro zásuvku objeví za cihlou velký tmavý otvor. „Objevili jsme vchod do Jantarové komnaty“! :) Po vytažení staré kožené boty a několika prázdných lahví je ale jasné, že senzační nález to asi nebude, spíš starý, ledabyly zazděný průchod do sousedního domu.

A k čemu budou nové prostory v suterénu sloužit? Vzniká zde nová klubovna a zkušebna pro Tensing, mládež a také ping-pongárna pro dorost. Elektřina se zavádí i do ostatních prostor jako je kotelna, sklep pro rodinu faráře, skladovací místnosti a chodby. Málokdo ví, že fara má daleko víc prostor, než se při její prohlídce zdá. Moc se těšíme na nové prostory, ve kterých ještě bude potřeba opravit omítky, v klubovně i podlahu, vymalovat a nastěhovat vybavení (to už jsou ty radostnější věci).

Děkujeme touto cestou všem dobrovolníkům, kteří se na rekonstrukci farního suterénu nezištně a ochotně podílejí. O to víc je bude hřát radost z dobře vykonané práce a do budoucna doufejme i z dobře využitých prostor, které začínají sloužit nejen našemu sboru, ale i širší veřejnosti.

**Pro Dobrého Pastýře R.R.*

Pozn. red. : Původní jantarová komnata byla místnost s bohatou nástěnnou výzdobou z jantaru. Byla zhotovena na zakázku pruského krále Fridricha I. V Berlínském zámku. V roce 1716 byla pruským králem Fridrichem Vilémem věnována ruskému caru Petru Velikému. Po téměř dvě stě let se pak nacházela v Carském Selu poblíž Sankt Petersburgu. Od roku 1942 byla vystavena v zámku v německém Königsbergu, dnes ruském Kaliningradu, od konce druhé světové války je nezvěstná.

13. - 15. 4. 2018 KUDY KOMENSKÝ NECHODIL

Můžete se těšit na
zajímavý program,
koupání v bazénu,
výlet, dílny, partu
bezva lidí a
samozřejmě jídlo! 😊

Přihlašujte se do 8. 4. 2017 na
moravskoslezska-mladez.evangnet.cz

Moravskoslezský
SEM PŘEDSÍDÍ SENIORSKÝ ODBOR MLÁDEŽE
A MORAVSKOSLEZSKÝ SEM

Cena:

- 200,- Kč přihlášení
členové SEMu
- 230,- Kč přihlášení
- 280,- Kč nepřihlášení

ZÁBŘEHEM

KONTAKT: JAN DOSTÁL.

JAN.DOSTAL@SEZNAM.CZ

725 068 738

**OSLAVA
50. LET TRAVNÉ**
Kdy? 6. – 8. července 2018
Kde? Travná, Javorník ve Slezsku

A NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT?
Program o Travné: bylo... je... a bude?!
Koncerty hudebních skupin Shirim Ashirim,
Kontryhel, Rescued
Povídání o Travné
Pantomima
Grilování
Nedělní ekumenické bohoslužby

Více informací na webu 50let.travna.cz
nebo u Dany Kenningové (tel. 737 424 304)

Hledání nového kazatele

Milí přátelé, dostal jsem za úkol vás krátce poinformovat, jak probíhá hledání našeho dalšího kazatele. Jak víte, již na podzim 2016 náš kazatel Radovan Rosický sdělil staršovstvu, a posléze i všem na výročním sborovém shromáždění v březnu 2017, že po 15 letech své služby v Krnově odejde na nové působiště.

Již v roce 2016 jsme v této souvislosti oslovili dva kazatele ve středním věku – jednoho z Prahy a jednoho ze západních Čech. Oba ale odmítli s tím, že dosud vidí své místo na svých současných sborech. V té samé době jsme se ozvali také br. Štěpánu Jančovi z Orlové, který náš sbor pak v dubnu 2017 navštívil. Manželé Jančovi by rádi přišli do Krnova. Mají však ještě závazek v Orlové do r. 2019 a pak by rádi na rok až dva do Skotska (skotská reformovaná církev je velmi blízká ČCE). Znamenalo by to tři roky po odchodu rodiny Rosických na br. Janču čekat, a to se nám zdá jako dlouhá doba. Domluvili jsme se s nimi, že budeme hledat dál, nebudeme se vázat na br. Janču v tom smyslu, že bychom za každou cenu na něj čekali.

Přesto jsme zatím počítali s touto variantou -

sehnat kazatele na tři roky, tj. 2018-2021. Proto jsme zkusili oslovit několik starších kazatelů, kteří by na tuto dobu přišli sloužit do našeho sboru. Z toho byli tři již sedmdesátníci v důchodu a další dva, kteří ještě slouží na sborech a mají před důchodem; kromě toho jedna paní farářka (65 let) – všichni odmítli buď pro nemoc, nebo že už nemají sil do nových začátků.

V adventu 2017 se u nás objevil mladý vikář Jan Mikschik, který v tomto školním roce vykonává povinnou praxi po fakultě, tzv. vikariát, shodou okolností právě u br. Štěpána Janči v Orlové. Také toho jsme oslovili. On se chce rozhodnout až v závěru vikariátu – cca za 3 měsíce, má nabídky z více sborů.

Zatím je tedy záležitost otevřená; jak praví náš bratr Radovan Rosický, necháváme obě „želízka v ohni“ neboli obě varianty – mladého faráře na delší dobu anebo někoho staršího na tři roky s tím, že počkáme na br. Janču. Také se modlíme - věřím, že nejen na modlitebních setkáních v pátek, aby Pán Bůh sám vedl naše jednání a rozhodování v této věci.

**Jiří Marek st.*

Srdečný pozdrav od bývalého krnovského pastýře br. f. Tomáše Holečka

Dostali jsme srdečný pozdrav od br. f. Holečka a jeho paní Jiřinky, kteří tohoto času prožívají své stáří v domě pro seniory „Harmonie“ ve Vsetíně. Kvůli zdravotním obtížím už potřebují celodenní péči. Pan T. Holeček je již na vozíčku a paní Jiřinka t.č. po operaci. Přesto si oba udržují (pokud to jde) dobrou náladu a veselou mysl. S br. farářem se hezky povídá přes telefon. Rád vzpomíná na Krnov, kde působil 6 let (1955 – 1961). Mně bylo tou dobou 12 a mému bratru Lubošovi 9 let, to jsme chodili do nedělní školy ještě na starou faru (dnešní sídlo Policie ČR).

Br. farář srdečně pozdravuje celý sbor i ty, kdo si na něj pamatují, např. Zdenku Odstrčilovou, Maláčovy, naše Mikulecké, Strádalovy, Kielarovy, vzpomíná na tehdejší kurátorku Luisu Němcovou a její vnučku Liu a Čeparovy z Brantic.

27. 2. 2018 oslavil br. farář Holeček se svou rodinou a s pomocí br. f. Petra Maláče své 89. narozeniny a 67. výročí společného života se svou manželkou. Přejeme jim za náš sbor, ať je Pán Bůh opatruje a dává jim tolik zdraví, aby mohli být ještě dlouho spolu.

**Hana Svítlová*

Křesťanské akce:

23. - 25. 3. - Mezidenominační konference Rise UP The Movement pro mládež a pracovníky s mládeží, která se uskuteční ve Frýdlantu nad Ostravicí. Více informací zde:

<https://crm.kam.cz/civicrm/mailing/view?reset=1&id=229>

13. - 14. 4. - Křesťan za katedrou – konference křesťanských učitelů a lektorů

Třinec - sborové centrum Hutník, Revoluční 609 pořádá SCEAV ve spolupráci s Církevní ZŠ a MŠ Třinec, a křesťanským Gymnáziem Beskydy Mountain Academy ve Frýdlantu n O. a Sítí křesťanských učitelů
přihlašování a info na: <http://kzk.sceav.cz>

15. 4. - benefiční koncert pro Ukrajinu

V neděli dne 15. dubna 2018 v 17.00 h. se koná v koncertní síni Sv. Ducha č.p. 63

v Krnově 14. benefiční koncert Hudebního sdružení Krnov pod vedením V. Mičky.

Koncert je již tradičně zaměřený na pomoc opuštěným a chudým dětem na Ukrajině.

Finanční pomoc je směřována do oblastí, která se pojí se spolehlivými a ověřenými kontakty, tak aby se dostala ke konkrétním potřebným osobám. Jedná se především o Petra Krenického, který letos završí 25 let charitativní služby pro Ukrajinu. Koncert pořádá Římskokatolická farnost ve spolupráci se ZUŠ Krnov, místní org. KDU- ČSL a Českobratrskou církví evangelickou v Krnově za podpory Města Krnova.

14. - 15. 4. - 27. konference křesťanských zdravotníků – Olomouc

Téma – Být či nebýt? (začátek a konec života) – mezidenominační setkání křesťanů pracujících a studujících v různých zdrav. profesích, tentokrát (nejen) o penězích a kvalitě péče ve zdravotnictví. Předávání zkušeností, přednášky, modlitby, svědectví. bližší info: www.skzcr.cz

28. 4. - 1. 5. - Čtyři dny pro vás dva – pobytový kurz Manželských večerů (hotel Medlov) pod vedením manželů Jakuba a Dagmar Güttnerových , pořádá KMS.

Vyhradte si čtyři dny pro své manželství, Po snídaních a po večeřích u romanticky prostřeného stolu pro vás dva uslyšíte promluvy na témata:

vybudovat pevné základy, umění komunikace, řešení konfliktů, síla odpuštění, rodiče a rodiče partnera, dobrý sex, láska v akci...Přes den budete mít volno sami pro sebe.

Pořádá KMS, bližší info a přihlášky na:

<http://manzele.kmspraha.cz>

25. 5. - Noc kostelů

U nás jako obvykle páteční noc plná příjemného programu v kostele spojená z vystoupením našeho pěveckého sboru, prohlídky kostela a věže pro veřejnost apod. Bližší info bude uveřejněno na:

www.nockostelu.cz

9. 6. - Seniorátní den v Krnově – tradiční akce našeho Moravskoslezského seniorátu pro všechny generace, program pro rodiny s dětmi zajištěn, náš sbor bude letos hostitelem zajišťuje pořadatelskou službu a občerstvení (zajištění obědů apod.)

Těšíme se na naše bratry a sestry z našich bratrských sborů MS seniorátu !

Hosté: Pavol Bagár a dr. Zdeněk Susa lékař, a býv. Synodní kurátor

Letos zaměřeno na minulost i budoucnost naší církve, která v letošním roce slaví 100 let od svého založení (1918- 2018).

8. -15. 7. - Letní kemp mládeže ČCE ve Strmilově. Na výběr je letos z těchto kurzů: fotka, larp a sebeobrana.

Evangelíci na Šumpersku

Okolnosti a události předcházející vzniku Česko-bratrské církve evangelické připomene výstava v Šumperku. 100 let od vzniku Českobratrské církve evangelické si připomíná i muzeum Šumperk. Hollarova galerie nabídne expozici věnovanou výročí sjednocení evangelických církví augsburského a helvétského vyznání. Výstava trvá do 22. dubna a sleduje kořeny reformační tradice v regionu. Zaměřuje se však především na utváření a působení sborů evangelické církve, české i německé, na dnešním Šumpersku v období od vydání tolerančního patentu dosud, a na stavební památky s jejich činností související. Mezi nejznámější patří kostely v Šumperku, Zábřehu, Hrabové či Písařově. Současně jsou představeny také charakteristické rysy různých forem evangelické zbožnosti, které se na specifické podobě modliteben projevují. Základní vstupné je 30 korun, snižené 15 korun, děti do šesti let mají vstup zdarma. Je možné domluvit si také komentované prohlídky, které lze předem objednat na telefonním čísle 583 363 094 nebo e-mailem na adrese: kristina.lipenska@muzeum-sumperk.cz.

Podpořme misijní dílo na krnovských a bruntálských školách

„Co člověk zaseje, také sklídí.“ Takto se jmenuje služba, které se již řadu let věnuje v nedalekém Bruntále a na krnovských školách Roman Hota. Jde o etické a vzdělávací programy, kterými slouží dětem a jejichž součástí bývá i svědectví o Ježíši.

Roman Hota se dětem věnuje také v osobních rozhovorech a s křesťanským společenstvím Tesalonika provozuje klub pro děti, ve kterém se formuje budoucí křesťanská mládež. Jen za poslední 2 týdny loňského roku takto oslovil bezmála

pět set dětí v sedmi školách na Bruntálsku, a podle jeho slov děti příběh o Ježíši přímo

hlaly a doptávaly se, proč Bůh poslal svého syna na zem.

Roman Hota spolupracuje s F-nadací, která každý náš dar zdvojnásobí.

Každá koruna na cennou službu bude užitečná. Nejhodnotnější ovšem bude

pravidelné dárcovství. Peníze jistě pomohou, ale neméně důležité jsou modlitby za to, aby vedení škol bylo tomuto působení nakloněno.

Bližší informace můžete získat přímo u Romana na tel.: 608 623 235. *ps

Aby děti
mohly slyšet
evangelium

Výzva dopisovatelům

Sestry, bratři, přátelé!

Nebojte se přispívat
do **Dobrého pastýře**.

Vítáme jakékoli připomínky, podněty,
osobní svědectví i oznámení
týkající se našeho sboru
či křesťanského života
v Krnově a okolí.

Z tohoto důvodu začínáme
zveřejňovat datum příští uzávěrky,
které bude uváděno v tiráži na
poslední straně.

Pište! Uzávěrka příštího čísla
je 10. června, takže máme dost času.

Adresa je dobrypastyr@post.cz.

Redakční rada

Č.ú. 177544038/0300, var. Symbol: 0400

Holubi faře nesvědčí

Snad nás nikdo nenařkne z nelásky ke zvířectvu, konkrétně ptactvu, ale je třeba zasáhnout. Nájezdová rampa, po které se dostávají nemožoucí na faru, je dlouhodobě pod palbou holubiho trusu. Je to nejen neestetické a nehygienické, ale také nebezpečné.

Proto se staršovstvo rozhodlo investovat cca 7 tisíc korun do vyčištění podkrovního prostoru, kde holubi hnízdí a do jeho zabezpečení proti nim. Až to počasí dovolí, krnovská firma pana Válka zde nainstaluje speciální ochranné hroty.

*ps

Sestra Kielarová odešla ve svých 88 letech do svého nebeského domova.

Ve čtvrtek 8. března (na Mezinárodní den žen), jsme se rozloučili s velmi vzácnou ženou a současně vdovou po bývalém kazateli našeho sboru, Jarmilou Kielarovou.

psala deník, a to od svých 11 let. Díky tomu se zachovaly některé události a postřehy z jejího života. V příštím čísle bychom chtěli uveřejnit vzpomínku na její požehnaný život.

Jarmilka, jak jsme ji mnozí říkali, se i se svým manželem Bronislavem výrazně zapsala do historie krnovského evangelického sboru. Shodou okolností jsme právě začali uveřejňovat vzpomínky z Bronislavova osobního deníku. Sestra Jarmila si také

Sestra odešla do svého nebeského domova v neděli 4. března. Den předtím ji rodina nechala

převést do nemocnice po té, co se její zdravotní stav náhle zhoršil. Tak už jsou s Bronislavem zase spolu.

Děkujeme Kielarovi!

Příběh Bronislava Kielara, diakona ČCE Krnov 1971 – 1987

Není mnoho tak vzácných lidí, jako byl nám krnovským dobře známý Broněk Kiehar.

Jsme velmi vděční jeho synovi Pavlovi Kieharovi, že se rozhodl při příležitosti kulatého výročí od narození svého otce uveřejnit některé málo známé detaily z jeho života, které se zachovaly díky unikátním osobním deníkům, které si br. Broněk psal. Můžeme se tak těšit, že se v

Dobřím pastýři budeme moci setkávat na pokračování s některými vzpomínkami a zajímavostmi z jeho života.

Nechme tedy promluvit historii:

Milí čtenáři Dobrého Pastýře, rád bych zavzpomínal na 90.výročí narození mého otce. Díky tomu, že si od roku 1941 začal otec psát deníky, můžeme se dovědět z jeho zápisů, jak prožíval mládí, školu, učení v době války, a také se něco dovědět o jeho cestě víry a touze sloužit v církvi. Začnu jeho životopisem. Narodil se 25. dubna 1928 v Dolních Bludovicích.

10. října 1938 toto území zabrali Poláci a 29. října 1938 se rodina musela odstěhovat do Vratimova. Česko - polské pohraničí tak bylo na Ostravsku rozděleno novým hraničním přechodem. Jeho otec pracoval na hradle v Ostravě střed a proto celá rodina zůstala na

české straně. Zbytek rozšířené rodiny se hlásil k polské národnosti. Na návštěvu rodiny museli chodit na tzv. propustky.

Ve Vratimově bydleli u pana domácího, byl architekt. Tam chodil otec dál do české školy a jeho koníčkem bylo vázání knih a radioamaterství.

Svým koníčkem pomáhal i svým kamarádům.

Školní docházku ukončil 9. července 1942. Jeho starší bratr Osvald se učil malířem ve Frýdlantu nad Ostravicí. Můj otec tam 10. srpna 1942 nastoupil také do učení. Pro zajímavost, Osvald v letech 1977-78 při opravě kostela v Krnově ručně vymaloval celý evangelický kostel. Otcí toto učení ale nesesedlo, ...

zvláště když mistr přišel na to, že je barvoslepý. Sám si našel v Ostravě novou práci a 25. ledna 1943 nastoupil do firmy Radio - elektro Robert Lerch, kde se nakonec vyučil. Dne 17. října 1946 dělal tovaryšské zkoušky a v ten den mu zemřela jeho těžce nemocná maminka. Při pohřebním shromáždění byl osloven kázáním br. far. Kantorka a odtud se datuje jeho rozhodnutí pro práci v církvi.....

pokračování příště, Pavel Kiehar

Oblávi přišel dne 10. října 1938. Mě jsme se vstěhovali musel jsem jít do polské školy. Přehovně jsme se dne 29. října 1938 do Vratimova. Jsem přijel v 6 hodin ráno. U Vratimova jsem šel do KB třídy obecné školy. Dne 15. října 1938 nás zavedl Němec. Před představením jsme šli do školy na Prácheň. Po představení roku 1940 jsem byl na školě a v Lipníku. Dne 17. října 1941 jsme si zakoupili kamarády klub "Těleci". Před představením jsme si zakoupili...

Já jsem se rozhodl že v Frýdlantu učím. Proto jsem si šel hledat jiné místo. Přel jsem celou obavu a ne konec jsem dostal místo na f. Stoch. Těm jsem jel jako oběť do Frýdlantu. Nikomu jsem nic neřekl a v úterý jsem šel k oběti. Tam mi po představení dal potěšení, že jsem barvoslepý. S tím jsem začal k misioví, když neměl pak jít ke škole rovněž a nepal mi ještě na třídě...

Dobrá zpráva o Domě dobré vůle na Žárech

Bývalá LDNka je nyní krásně zrekonstruována.

Od října minulého roku se datuje počátek spolupráce mezi naším sborem a Domem dobré vůle na Žárech v Městě Albrechticích. Byl jsem osloven panem Jurčíkem, sociálním pracovníkem a zaměstnancem tohoto charitního domova, který mě poprosil, že hledají někoho, kdo by srozumitelnou a přístupnou formou vykonával v jejich domově bohoslužbu, nejlépe nějak interaktivně, aby to bylo vhodné pro jejich obyvatele.

Slovo dalo slovo, a i když jsem ještě neměl moc představu, co to bude obnášet, přislíbil jsem pomoc. Od té doby docházím pravidelně 1x měsíčně zpravidla předposlední nebo poslední čtvrtek v měsíci do tohoto domova, kde mívám s jeho obyvateli ale i se zaměstnanci setkání, při kterých zpíváme, povídáme i nasloucháme Božímu slovu. Občas si také něco promítneme, a když je možnost, vezmu sebou i hosta.

V minulém roce jsme takto využili skupinku mladých lidí z Tensingu při jejich akci Gospel night, kterou pravidelně konají v našem kostele v rámci adventních dobročinných koncertů. Jejich vystoupení se tam moc líbilo. Musím říct, že setkání se vždy odehrávají ve velmi přátelské a srdečné atmosféře, kde je evangelium velmi vstřícně přijímáno. Neexistují zde rozdíly mezi konfesemi (i když jsou zde lidé z různých míst a různých církví, včetně nevěřících).

Posláním domova je celoročně poskytovat nepřetržitou pomoc, podporu a péči jednotlivcům i manželským párům se stařeckou demencí, Alzheimerovou demencí a ostat-

ními typy demencí, kteří nejsou schopni zajišťovat své základní životní potřeby ve vlastním sociálním prostředí, a to ani s pomocí své vlastní rodiny, terénní sociální služby nebo z jiných závažných důvodů.

Budova byla v minulosti využívána jako léčebna dlouhodobě nemocných. Spolu s přilehlými

pozemky a na nich se nacházejícími obslužnými stavbami byla užívána od třicátých let minulého století až do listopadu 2008, tedy celkem 75 let. Poté jí zakoupil jeden krnovský podnikatel, který zde chtěl vybudovat soukromé zařízení s nadstandartní péčí pro seniory. Dům byl velmi pěkně zrekonstruován, ale údržba takového domu vyžaduje velké náklady. Zřejmě proto byl brzy převeden do vlastnictví Krnovské charity a od r. 2011 oficiálně otevřen. Věkové vymezení cílové skupiny uživatel je od 55 let věku, s přiznaným invalidním nebo starobním důchodem.

Pán Bůh má asi do budoucna v plánu, abychom s tímto domovem začali více spolupracovat. Nedávno zde nastoupila jako zdravotní sestra členka našeho sboru Michaela Čičmanová, která je nyní na mateřské. Pokud byste měli někdo zájem se mnou domov navštívit a třeba něčím (třeba jen svou přítomností) obyvatele tohoto domova povzbudit, dejte mi vědět a můžeme se domluvit.

**Pro D.P. R. Rosický*

Kontakty na domov:

Dům dobré vůle Žáry, Žáry 3,
793 95 Město Albrechtice

kontaktní osoba: Lucie Zavadilová,
tel.: 595 170 379; socialni@manemi.cz

[http:](http://krnov.charita.cz/dum-dobre-vule-zary/)

[//krnov.charita.cz/dum-dobre-vule-zary/](http://krnov.charita.cz/dum-dobre-vule-zary/)

„KDY UŽ DOSPĚJEŠ“.

Třináctý ročník Konference pro muže „Tváří v tvář“ se konala v Třinci 20. 1. 2018 na důležité téma v životě muže „KDY UŽ DOSPĚJEŠ“.

První přednášející, Zbyšek Kaleta přednášel na téma, proč chybí chlapi a co brání dospívání. Další témata přednášek nesly název: Velký – malý kluk: Adonijáš, syn Chagitín (Kde se podělí chlapi?).

Hlavním hostem byl Dave Patty, se zamyšlením o tom, co znamená být zralým mužem. Toužíme, abychom si jasně uvědomili, že nemůžeme být dětmi, ale potřebujeme být duchovními otci. Chceme se tedy učit, jak investovat do mladších. Dave přednesl hlavní myšlenky

z jeho nové knihy nazvané Bůh Otec. Základem přednášky byla „1 list Janův 2;12-14: Píšu vám, děti, že jsou vám odpuštěny hříchy pro jeho jméno. Píšu vám, otcové, že jste poznali toho, který je od počátku. Píšu vám, mládenci, že jste zvítězili nad Zlým. Napsal jsem vám, děti, že jste poznali Otce. Napsal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, který jest od počátku. Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a slovo Boží ve vás zůstává, a tak jste zvítězili nad Zlým.“

Zde jsou reakce účastníků letošní konference.

Co bylo impulzem pro to, že ses rozhodl jet na konferenci?

Zdeněk Piatek: „Doporučení od známého, který tam byl v předchozích letech a přijel povzbuzen. Samozřejmě taky společenství mezi námi muži.“

Tomáš Surovka: „Povzbuzení a vzor. Již před dvěma lety jsem tam jel na doporučení Radovana, který již konferenci absolvoval. Hledal jsem povzbuzení a téma „Kdy už dospěješ“ bylo dostatečnou výzvou pro můj život. Co je důležité pro převzetí otcovství, jak nás vnímá naše okolí?

Chováme se jako děti, mládenci nebo jako otcové? V Novém zákoně je mnoho pasáží, jak Ježíš viděl svého otce. A je jenom na nás, kde čerpáme vzor pro otcovství, na čem stavíme svoji identitu, lásku, zalíbení a postavení.

Co bylo pro tebe největší překvapení?

Zdeněk Piatek: „Profesionalita, s jakou to kluci připravili, ani jedna žena. Mají můj obdiv, že zvládli 400 chlapů se vším všudy.“

Tomáš Surovka:

„Otevřenost přednášejících, kteří dokáží v průběhu přednášek hovořit otevřeně o tématech, která jsou pro nás muže důležitá, někdy tak důležitá, že o nich raději nehovoříme.“

Co jsi z konference aplikoval již do svého života a co bys chtěl ještě aplikovat?

Zdeněk Piatek: „Že je moc dobré stát při svých dětech, věnovat jim a Pánu Bohu to nejlepší ze svého nabitého času.“

Tomáš Surovka: „Kvalita času. Nečekat na to, že budu dělat věci, „až“ budu mít více času o víkendu, dovolené atd. Každý den je jedinečný, neopakovatelný, jak ho věnuji svojí rodině, když přijdu z práce? Jsem myšlenkami v práci, nebo jsem připraven naplnit potřeby své rodiny? To je moje výzva.“

Doporučil bys konferenci i dalším mužům? Co bys jim sdělil, doporučil?

Zdeněk Piatek: „Že to rozhodně stálo za to. Můžeme milovat své partnerky - a taky se tak děje, ale nemusí být všude s námi.“

Tomáš Surovka: „Konference je prostor pro povzbuzení, napomenutí, utěšení a výzvy, je to prostor pro restart. Nemusíš čekat na příští konferenci pro muže, můžeš čerpat inspiraci každý měsíc ve skupince určené mužům. Informace ti rád sdělí Radovan.“

Video z předchozích konferencí je možné shlédnout na <http://kpm.sceav.cz/>

Konference Na hlubinu v Opavě

O víkendu ve dnech 9. - 11. března se v blízké Opavě konala velmi pěkná křesťanská konference s názvem „Na hlubinu“. Přestože se jedná již o 3. ročník, někteří z nás jsme se jí zúčastnili poprvé. Pravidelným hostem této konference je slovenský kazatel a evangelista **Alexandr Barkóci z Komárna**.

Konference se konala v opavském kině Mír, které bylo zaplněno téměř do posledního místa. Hosty konference byli také někteří velmi známí řečníci jako např. br. Dan Drápal, zakladatel církve Křesťanská společenství, br. kazatel CB Petr Šimmer, manželé Vopalečtí. Snad nejvíce zaujal br. Petr Jašek, který měl samostatné svědectví o tom, jak byl vězněn pro svou víru v Súdánu (od prosince 2015 do února 2017, kdy ho ministr Zaorálek dovezl zpět do ČR).

Konference proběhla v požehnaném duchu a navzdory duchovním útokům na rodinu hlavního řečníka (br. Barkóci v pátek nemohl přijet, prožíval těžkou zkoušku ve své rodině) proběhla úspěšně. Zejména sobotní program, kterého jsme se s Jirkou Markem starším mohli účastnit po celý den, byl opravdu velmi zajímavý a přijali jsme z něj velké požehnání. Večer se konalo evangelizační kázání, zakončené koncertem slovenské skupiny BCC – wor-ship, při kterém se na výzvu k rozhodnutí pro Krista zvedlo mnoho rukou. Celá konference proběhla v organizaci Církve Bratrské a církve Křesťanské sbory v Opavě. Br. kazatel Matuš Kušník z CB Opava mode-

roval celou konferenci a zkušeně vedl rozhovory i s hlavním řečníkem.

Bratr Barkóci měl velmi svěží a aktuální poselství, ze kterého nám asi nejvíce uvízly v hlavě výzvy k opravdovému a poctivému následování Pána Ježíše Krista. Kázal o tom, že duchovní hloubka v křesťanském životě neexistuje v instantní verzi. Varoval před „instantním křesťanstvím“, každý si musíme svůj vztah s Bohem osobně prohloubit a doslova „prošlapat“. Není možné stát se snadno a rychle zralým křesťanem. Největším nebezpečím pro křesťanský život jsou zpravidla naše osobní představy o tom, jak by měl vypadat - jaký by měl být Bůh, naši bližní, církve atd.. Je zapotřebí nechat se dobrovolně Pánem Bohem proměňovat k jeho podobě.

Poselství konference „Na hlubinu“ se tak všem posluchačům, jak věřím, hluboce vrylo do paměti.

R. Rosický

Modlitební okénko - únor 2018

Děkujeme ti Pane Ježíši za tvou církev, za všechna setkání ve jménu tvém a ve Tvém jménu prosíme za ty, kteří potřebují modlitby a povzbuzení.“ Amen

Naši nemocní: Janička Maláčová, Luboš Horák, Růžena Maláčová, sestra Zuzana Višnyiová, Jitka Růžičková, Jaroslav Janků, Jaroslav Tomašík, Tonička Ničmanová, M. Šimková, Marie Čepová. Prosíme také o sílu k odpuštění si a narovnání vztahů v našich rodinách, i na pracovištích. Věříme, že modlitební zápas a přímlyvy za druhé mají hluboký smysl a význam. M.Č.

Poděkování:

Touto cestou upřímně děkuji vám všem, kteří jste se za mě modlili, neboť jsem získal práci v Open hausu v Bruntále.

Váš bratr v Kristu Radek Loyda

**Ty mi rozsvěcuješ světlo, Hospodine.
Můj Bůh září do mých temnot.
Žalm 18,29**

Milí jubilanti, oslavenci a vůbec všichni, kdo slavíte narozeniny, pokaždé když si na vás někdo blízký vzpomene, je to jako by někdo zapálil svíci a na vaší tváři se rozzáří úsměv. Každý z nás potřebujeme trochu světla a radosti do naší často šedivé všední každodennosti.

A tak přijměte naši gratulaci s přáním, aby Pán Bůh ve vašem životě rozzářil světlo naděje a radosti a aby zazářil i do vašich temnot. Už brzy si to budeme připomínat o Velikonocích. Na golgotském kříži bylo rozžato světlo odpuštění a vzkříšení, naděje na věčnost pro všechny.

Přejeme vám krásné narozeniny, hojnost Božího požehnání, pokojné a radostné Velikonoce.

Za redakční tým Eva Roztomilá

Kříž

Mezi nebem a zemí kříž postaven byl.
Na něm Spasitel přibitý volá z posledních sil.

Život nejčistší LÁSKY teď u konce jest.
Ježíš – tichý jak beránek, na smrt nechal se vést.

Už necítí bolest v dlaních proražených.
Srdce probíjí k smrti lidská vina a hřích.

Otče můj, Otče můj, proč jsi mě opustil?
Sám jsem a umírám. Tak rád bych s tebou byl.

Všem lidem odpouštím. V srdci však cítím chlad.
Otče, tys byl mi vším. Chci se ti odevzdat.

Hustá a černá tma vše kolem příkrývá.
Zem pláče, třese se, smutkem se odívá.

Lásku však nespoutá ani smrt, ani hřích.
Bůh vládne životem v svých dětech vzkříšených.

Syn Boží z hrobu vstal, krásný a vznešený.
Bůh, člověk, Pán a Král s mocí nás proměnit.

Proměnit ke slávě a vzkřísit k životu.
Jen proto Ježíš mřel, vytrpěl Golgotu.

Mezi nebem a zemí musel kříž postaven být.
Na něm Spasitel umíral, abych JÁ MOHL ŽÍT.

Z knihy „Nikdy nejsme sami“, Petr Hoff

Narozeniny ve sboru v dubnu až červnu 2018

Duben:

Andrea Barešová (roz.Polišenská),
Rostislav Sedláček ml., Elen Mičanová,
Květoslav Šimek, Jana Zmrzlíková,
Norbert Gürtler, Jiří Vasiliadis, Pavel
Malík, Kateřina Severin, Zdeněk
Zmrzlík, Miriam Zmrzlíková

Květen:

Vladimír Strádal, Nikolaj Čepara, Hana Svítlová, Ondřej Švéda,
Kateřina Vašířová, Tereza Chlápková, Martina Rosická, Šimon Tyleček,
Zdeňka Kolářová (Mičanová), Štěpánka Křehlíková, Alena Kubicová

Červen:

Milan Svítal, Jarmila Kielarová, Alžběta Šimková, Karel Kovalčík, Aleš Rosický,
Tamara Maláčová, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Ludmila Vavrečková,
Jan Maláč

Velikonoční příběh dětem

Tomu nerozumím.

Už jsi to také někdy řekl?

Ježíšovi přátelé také nerozuměli tomu, co se děje. Ježíš byl zatčen. Jeho nepřátelé o něm vyprávěli lži. A teď byl ukřižován.

Ježíšovi přátelé si mysleli, že všechno dopadlo špatně.

Ale zapomněli na to, že Bůh ví, co se děje. Měl všechno ve své ruce. Byl to Boží plán pro Ježíše, aby zemřel na kříži, abychom se my mohli stát Božími přáteli.

Nech si od maminky nebo od tatínka vysvětlit, proč Ježíš musel zemřít a proč vstal z mrtvých.

Ale Boží plány neskončily Ježíšovou smrtí. Bůh Ježíše vzkřísil. Ježíš žije i dnes.

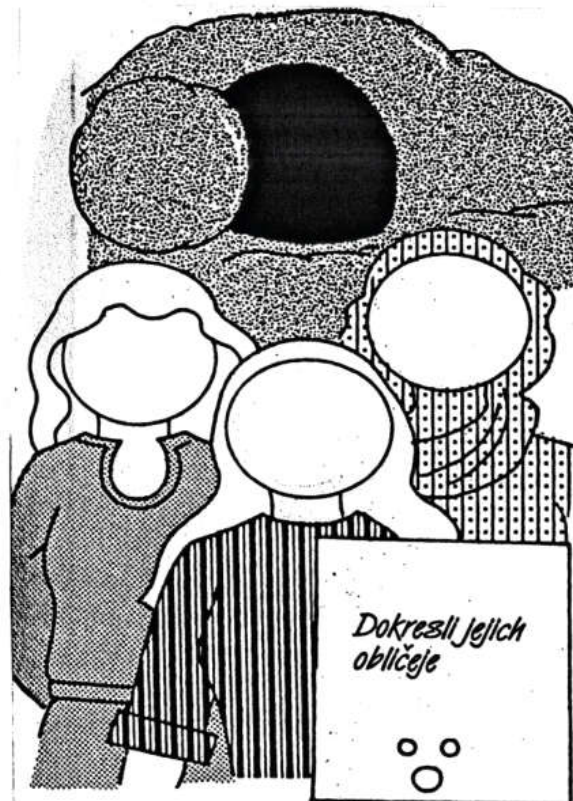
Přečti si

Lukáš
23,33+
50-53

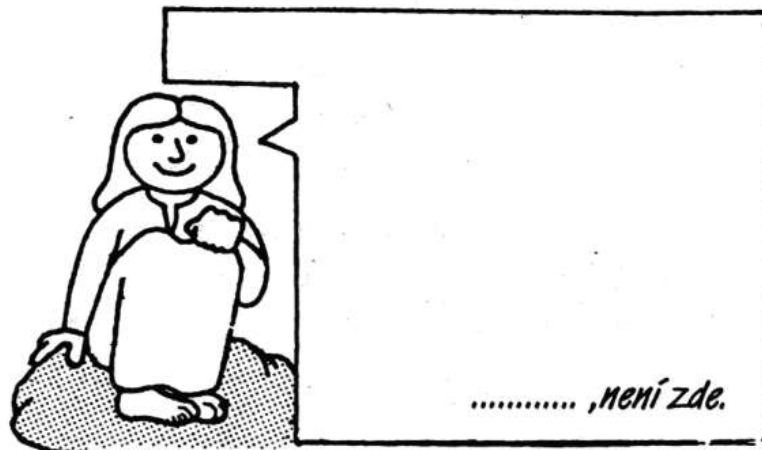
Několik žen šlo k hrobu, do kterého byl Ježíš položen.

Ale když tam přišly, uviděly, že hrob je prázdný. Ježíšovo tělo bylo pryč.

Jak se asi cítily?

Jeden mladý muž, který měl na sobě bílé roucho, jim vyprávěl, proč je hrob prázdný. Přečti si *Marek* a doplň, co jim řekl. *16,6*

Českobratrská církev evangelická v Krnově

kazatel sboru: jáhen Radovan Rosický

adresa: Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, tel: 552 302 109

číslo účtu sboru: 1845328379 / 0800

úřední hodiny: čtvrtek 10 – 12 hod, 16 – 18 hod.

www stránky : <http://krnov.evangnet.cz>

na požádání:

- katechetická příprava ke křtu
 - vysluhování Večeře Páně nemocným členům sboru
 - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď
 - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku
- Svatby a křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout z kazatelem sboru v dostatečném předstihu !

Pravidelná shromáždění v Krnově :

Neděle 9.45 hod. Bohoslužby v evangelickém kostele

Úterý 9. - 11.30 hod. hernička pro maminky s dětmi na faře

18.00 hod. biblická hodina na faře (změna letní čas!)

Středa 9. - 11.30 hod. hernička pro maminky s dětmi na faře

Čtvrtek od.17.00 hod. zkoušky pěveckého sboru na faře (dle domluvy)

Pátek 17.00 hod. modlitební setkání na faře

17.00 hod. Dorost – setkání dětí školního věku

každý první a třetí pátek v měsíci na faře

Sobota 18.00 hod. setkání mládeže – na faře

Do herničky se maminky přihlašují u p. Marty Markové a přes internet:

Na Facebooku vyhledejte skupinu Hernička na faře

1. pondělí v měsíci - ekumenické modlitební setkání v různých církvích dle domluvy.
(Přes prázdniny se nekonají biblické hodiny a setkání mládeže)

Pravidelná shromáždění v Krasově (od dubna do konce října)

3. neděle v měsíci v 15.00 hod.v ev. kostele

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci u Strádalových, Brantice č.p. 179

na nádraží ČD v 17.00 hod.biblická hodina

Redakční rada :

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá,

Darina Balová, Miluše Čičmanová, Miroslava Šimarová, Petr Strnadel, Karel Tyleček

Příspěvky: můžete předávat redakční radě, nechat na faře, nejlépe však posílat e-mailem
na adresu: dobrypastyr@post.cz